

Oppassen

‘Kolletje, doe jij even open?’ roept mama van boven als er aangebeld wordt.

Kolletje loopt naar de deur. Ze weet al wie er zullen staan: opa Snor en oma Orselia. Ze komen oppassen, omdat papa en mama vandaag naar een feest gaan.

Kolletje doet open. ‘Hoi, opa en oma en... opa en oma.’

Zowel opa Snor en oma Orselia als opa Kees en oma Katharina staan voor de deur.

‘Papa, mama!’ roept Kolletje naar boven.

‘Er zijn twee opa’s en twee oma’s.’

Mama komt de trap af en papa komt de keuken uit gelopen.

‘Mijn vader en moeder zouden toch oppassen, Hans?’ zegt mama.

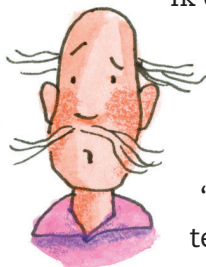
‘Ik dacht dat mijn ouders moesten komen,’ zegt papa.

‘Ik heb ze van de week gebeld.’

‘Met z’n vieren op Kolletje passen – dat moet lukken,’ zegt opa Snor.

‘Dirk komt ook,’ zegt Kolletje.

‘O, als we dat maar aankunnen,’ zegt opa Snor zuchtend. Daar moeten de anderen om lachen.

Als ze papa en mama hebben uitgezwaaid, gaan de opa's en oma's aan tafel met elkaar kletsen. Ze letten niet op Kolletje en merken ook niet dat Dirk binnenkomt. 'Waarom zijn al je opa's en oma's er?' vraagt Dirk. 'Om op te passen.'

'Wat praten ze hard, hè,' zegt Dirk. 'Zullen we naar buiten gaan?' Kolletje knikt. 'We gaan buiten spelen, opa's en oma's,' zegt ze. Maar de opa's en oma's horen haar niet, zo druk zijn ze aan het praten. Kolletje en Dirk pakken hun stepjes. Ze rijden over de stoep naar het speeltuintje. Eerst gaan ze op de wipwap en daarna halen ze hun emmertjes en schepjes en bouwen ze een kasteel in de zandbak. Als het

kasteel klaar is, leggen ze hun spullen aan de kant en gaan ze schommelen. Vanaf de schommels kunnen ze van alles zien. 'Hé, daar loopt een opa,' zegt Dirk. Kolletje ziet het nu ook. Hij kijkt in het rond, alsof hij iets zoekt. 'Hé, daar is Doerak,' zegt Kolletje.

Even later komt meneer De Jong langs. 'Ha, kleine vriendjes! Lekker aan het schommelen?'

'Ik ben niet klein,' mompelt Dirk.

'Hoi, meneer De Jong,' groet Kolletje. 'Gaat u naar het parkje?'

'Ja, Doerak moet heel nodig! Ik ga gauw verder.

Dag, vriendjes!'

Dirk schommelt nu heel hoog. Hij kan ver kijken.

'Hé, daar heb je weer een opa,' zegt hij.

Kolletje ziet het ook. 'En de twee oma's ook! Hoi, opa's en oma's!' roept ze.

'Het is me wat,' zegt oma Katharina. 'We waren jullie kwijt.'

'Wij zijn gewoon hier,' zegt Kolletje.

Dirk knikt. 'We waren helemaal niet kwijt.'

'Gelukkig wist de oude meneer met zijn rollator waar jullie waren,' zegt opa Snor. 'Hij had jullie gezien.'

'Dat is meneer De Jong,' zegt Kolletje.

'Jullie hadden even moeten zeggen dat jullie buiten gingen spelen,'

zegt oma Orselia streng. 'Nu waren we ongerust. We dachten dat jullie weg waren.'

'We hebben gezegd dat we naar buiten gingen,' zegt Kolletje, 'maar jullie hoorden ons niet.'

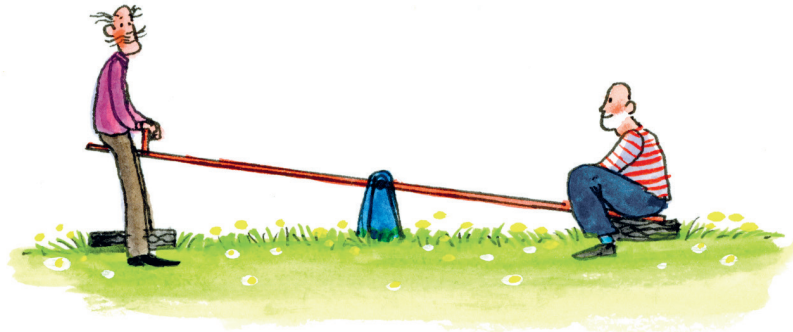
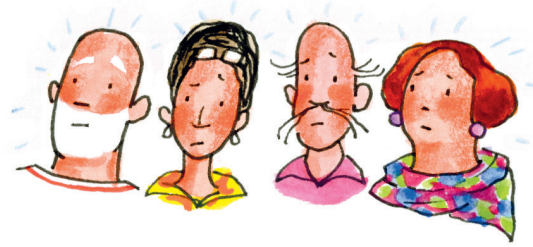
'Ja, jullie zaten de hele tijd te kletsen,' zegt Dirk.

De opa's en oma's krijgen allemaal een rood hoofd.

Opa Snor loopt naar de wipwap. 'Zullen we even wipwappen?' vraagt hij lachend aan opa Kees.

'Dat is voor kinderen,' zegt Kolletje.

'Wij voelen ons ook nog jong, hoor,' beweert opa Kees.

De oma's moeten lachen als de oude mannen op de wip zitten. 'Ik heb ook wel zin om te schommelen,' zegt opa Snor na een tijdje.

Kolletje en Dirk gaan van hun schommels af en de opa's gaan erop.

'Doe wel een beetje voorzichtig,' waarschuwt oma Orselia.

De opa's gaan steeds hoger schommelen.

'Vroeger sprong ik er altijd af!' roept opa Kees.

'Ja, ik ook,' zegt opa Snor.
'Als jullie het maar laten,' zegt oma Orselia gauw.
O, denkt Kolletje, straks gebeurt er iets ergs en dan breken de opa's hun armen of benen. Vlug knijpt ze haar ogen stijf dicht, denkt aan de opa's met hele armen en benen en fluistert snel:
'Katharina Orselia Laetitia.'
De mannen lachen, maar stappen even later gewoon van de schommels af.
Kolletje geeft de opa's een hand en zegt: 'Kom, we gaan naar huis, voordat er ongelukken gebeuren.'
De oma's lachen.

